

REDAȚIA

Irad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Întru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
1250; pe 1 lună fl. 1.

Întru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE:

ca și pe garmend: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 80 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sînt a se plăti
înalte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

CHESTIUNI ECONOMICE.

II.

Într'adevăr dintre cele 9 puncte ale programului național stabilit la 1881, numai în punctul 8 se amintește, mai mult pentru accentuarea democratismului, că „partidul național va conlucra frățeste cu toți aceia, cari mai vîrtos vor ține cont de interesele și bunăstarea poporului preste tot“.

E curios, cum oamenii atunci n'au socotit, că va fi neapărat de lipsă a accentua într'un punct deosebit lupta economică în sine și pentru sine.

Era de lipsă aceasta atât cu considerarea la programul politic al popoarelor conlocuitoare, d. e. al Sașilor, cari în primul rînd pe lupta economică se bazează, cât mai vîrtos pentru disciplina internă, ca adecă și prin forma aceasta să i-se pună la suflet fie-cărui Român principiul luptei economice. Căci pentru mulți e lucru sfînt, e dogmă numai ce este scris în program, ear' ce nu e acolo pus, după credința lor nu e nici de folos nici iertat chiar a face.

Conferința națională din 1887 încă aludează chestia luptei economice, de și constată, că în fața tristetelor experiențe Românilor nu le rămîne alt mijloc legal de apărare, decât rezistența pasivă cu scop de a conserva cât mai poate conserva în contra pornirilor de destrăbănare politică, morală și materială.

La 1890 conferința națională declară, că tînde la dezvoltarea materială și culturală a Românilor, dar' pentru validitatea acestei tendințe nimica nu dispune.

Nicăiri vre-o rezoluțiune în sensul dorit, cu toată amărăciunea exprimată în Memorandul din 1893, în care se spune Majestatei Sale: „Anume în Munții-Apuseni ai Transilvaniei starea poporului e atât de grea, în cât mare parte a populațiunii e mereu pe cale de emigrare. Din toate acestea ese învederat la iveală, că guvernul lucraază cu plan și cu premeditare, ca să le facă Românilor viața nesuferită în țeara lor și să treacă la alții averile agonisite de dinșii“. „De și contribuie cu averea și cu sângele fiilor lor pentru susținerea statului, în schimbul jertfelor ce aduce, statul nu face nimic pentru dezvoltarea lui culturală și economică, etc.“

Intotdeauna deci, ca și astăzi, noi am fost în curat, că pornirile de nimicire ale guvernului față de noi sunt de trei feluri: politice, morale și materiale. Ce era deci mai natural, decât ca tot în aceste 3 direcțiuni să se îndrepte și lupta noastră de rezistență? Dar' până când pe teren politic și moral ne-am susținut cu toată demnitatea, până atunci am neglijat chiar terenul economic, ca cel mai însemnat și mai expus teren, despre care știam că guvernul lucrează cu plan și cu premeditare împotriva noastră, și unde pe lângă aceea mai avem să mai susținem lupta de concurență firească cu neamurile vecine.

Neglijența aceasta întru de a ne cultiva și întări economiceste s'a observat și se arată, durere, și astăzi

și în cercul de lucrare al celei mai însemnate reuniuni de cultură națională, al Asociațiunii pentru literatură și cultura poporului român. Deși unul din scopurile acestei Asociațiuni era cultivarea poporului în privința economică, totuși pentru ajungerea acestui scop nu s'a făcut nici un pas serios. De trei decenii și mai bine încă nici acum n'a pătruns în coliba țeranului popor ideea de Asociațiune, și acum pare că tot la început suntem, atîta e de mic numărul membrilor și interesul față de ea. Și rău fac cei-ce pentru această tristă stare învinovătesc poporul, căci până acum de la acest popor bun, nobil și generos s'au colectat sute și mii florini, fără ca în schimb să i-se fi făcut pentru atîtea jertfe parte convenită din foloasele Asociațiunii, și astfel să simțescă tot Românul, că nu este numai el pentru Asociațiune, ci și Asociațiunea este pentru el. Și cât de ușor se putea face aceasta!

Trebuia să o știm și noi, ca și guvernul unguresc, că temelia existenței unui popor o formează starea sa materială sau economică, că viața lui materială este baza tuturor celorlalte forme de cultură. Este deci ușor de înțeles, pentru-ce acest guvern pune așa mare preț pe ruina noastră materială, pe sărăcirea noastră cât mai iute. Ne-am înființat din propriul nostru avut sumedenie de școli și de biserici, și cetăți avuam într'ensele față de năvala dușmanilor. Dat-am și dăm biruri grele statului, din cari lefuri grase se plătesc pentru cocălții fii al lui Arpad și Israel. Se pare, că poporul român are o pungă plină de bani, din cari toți iau și nimenea nu mai adaugă.

Astăzi cheltuelile s'au mărit. Ni-se cer pentru susținerea școalelor și a bisericilor jertfe mult mai mari. Le vom da bucuros, până le vom birui. Va fi rău însă, când nu vom mai pute plăti. Dar' capul răului a fost, că nu ne-am cugetat de cu bună vreme, ca nici-când să nu ajungem în poziția aceasta, ca nici-când punga noastră să nu sece. Trebuia să știm, că sărăcia e ceva relativ, însă sărăcia absolută e moarte. Da! să nu uităm, iubita nație românească, că din sărăcia noastră va rezulta pierderea noastră.

Amicul.

Un groaznic haro. Foile maghiare sunt supărate foc, că marele ziaru „Hamburger Nachrichten“ ia partea Sașilor și a naționalităților asuprite din Ungaria și Transilvania. Ele într'un glas cer, ca să nu mai fie îngăduită intrarea ei pe pământul Ungariei. Prin măsura această vexatorie, Ungurii nu-și vor ajunge scopul, pentru-că ideile nu pot fi împedecate de a circula prin meschinării, cum e d. e. și detragerea debitului postal, a cărui întrebuintare așa de deasă mare minune, dacă statele civilisate o vor mai putea suferi multă vreme.

De sigur nu statele europene ar perde, când s'ar lua măsuri de represalii față de Ungaria, cîm ia guvernul maghiar.

Situația. Ne mărginim la ceea-ce spun relațiile oficioase despre peripețiile crizei de Vineri dimineța incoace, adecă după plecarea din Budapesta a ministrilor austriaci.

Ziua de Vineri, 26 August.

În Budapesta, după amiază s'a ținut consiliu de ministri, care a durat 2 ore, cu scop de a lua poziție față cu contrapropunerile făcute de către guvernul austriac. Bánffy și ministrul de finanțe Lukács au plecat seara la Viena.

În Viena, ministrii încă au ținut sfat, care era întrunit de la 3—7 ore seara. Cu un tren de dimineată monarchul s'a întors la Ischl, coborînd în palatul de la Schönbrunn. La ora 1 d. m. M. Sa a primit în audiență pe contele Thun.

Ziua de Sâmbătă, 27 August.

În Budapesta. „Budapesti Tudósító“ scrie: Consiliul ministrilor de ieri, care ținut 2 ore, și-a însușit punctul de vedere ce l'a avut ministrul-president și ministri de resort ungari în pertractările cu ministrii austriaci“.

În Viena. M. Sa a primit în audiență pe Bánffy și Lukács, cari sosiră azi dimineată acolo; ei au prezentat monarchului proiectul de budget pe anul viitor, 1899. Înainte de amiază Bánffy a vizitat pe contele Thun ear' după amiază au avut convorbire numai ei într'ei.

După aceea s'a dus mai întăiu la ministrul de externe Goltzchovski, ear' apoi a ținut sfat cu ministrul de finanțe ungar, Lukács.

Ministrii ungari la prânz au fost oaspeții colegilor lor austriaci.

Pe Duminică, 28 c. s'au fixat ear' audiența la Monarh; în momentul când scriem aceste rânduri însă, încă n'avem nici o știre la dispoziție despre ziua de ieri.

Impresia: toate merg strună, conform poruncei M. Sale împăratului-rege, care dorște a avea pace și liniște cel puțin până la jubileul său.

Și cine ar fi atât de neloyal de a nu respecta această dorință a Domnitoriului?

Conjurația federalistă.

Numărul nostru dublu fiind deja plin când primiserăm, „Magyarország“-ul, în care e descris pe larg și amănunțit, ocupănd o pagină întregă, tipariu îndesat, conjurația federalistă de la Karlsbad — a trebuit să ne mărginim de-oamidată la o notiță scurtă, caracterisându-i cu câteva cuvinte soiul și mai ales scopul.

Stăm earăși în fața unei asemenea apucături și plămuiți ca aceea cu „revoluția de la Purcăreni și Bacifaléu“ din Ianuarie trecut, ear' originea ei și acum trebuie să o punem în oficina Jeszenszky, al cărei stăpîn suprem este „caporalul de panduri al țării“. Acolo s'a plămuit, s'a descoperit și d'acolo, se vede treaba, s'a și trimis ziarelor spre publicare.

Eată povestea ridicolă prin prostia ei cea grozavă:

Pe timpul verei s'a întrunit în Karlsbad, la cuvînt dat, o seamă de fruntași slavi și români din Austro-Ungaria, pentru a pune la cale dărîmarea dualismului și înlocuirea lui cu alcătuirea federalistică a monarchiei. Spre acest sfîrșit s'a constituit înainte de toate un comitet executiv, avînd ca reședință: pentru Cehi, Viena; pentru Slovaci, Praga; pentru Slavii din Sud, Belgrad; ear' pentru Români, Bucureștii.

La convenirea din Karlsbad au luat parte, se înțelege, cei mai pronunțați panslavi și

Dacoromâni. Deoarece lista persoanelor indicată în „Magyarország“ e foarte ne-completă, ia să le spunem noi numele, precum ne închipuim, cari și cine o fi fost acolo. Dintre Cehi: Herold, Gregor, Kramarz, Pařak, primarul din Praga Podlipny, etc., etc.; Dintre Slovaci, cel puțin acestia: Mudrony, Dula, Hurban, Stefanovici; dintre Sârbi: Polit, Gavrila, Krasovievici Milosavlevici, Pasici, etc.; dintre Români: Rațiu, Lucaciu, Mangra, Pop de Băsești, Brediceanu, Mocsonyi etc. (pe cel dintîiu și pe cel din urmă li înșiră „Magyarország“); dintre Croați: Strossmayer, Potocinjak, Starciovici, Mazura etc.; din România: Tacionescu (!) și Filipescu; ear' din Bucovina. Styrcu. Nu ne putem închipui să fi lipsit și din Rusia cel puțin acestia: Pobie-donostev, gener. Ignatiev și gener. Komarov. Și fiind-că conventicolul conspirației se ține tocmai pe când regele Carol era la Petersburg, desigur că dl Sturdza a trimis conjurațiilor din Karlsbad o telegramă și frată de felicitare.

Și cu ce troian de amănunțe n'am putea încă întregi raș ortul necomplet al lui „Magyarország“, dacă ne-ar permite spațiul. Pecat zeu, că e păcat.

Scopul conjurației: dărîmarea dualismului și introducerea federalismului, atât în Austria cât și în Ungaria.

Ca prima întreprindere întru ajungerea scopului amîntit mai sus, conjurația din Karlsbad a hotărît: a se duce o deputațiune monștră a tuturor naționalităților la monarchul cu ocaziunea iubileului de 50 ani al domniei spre a-l saluta și a așterne un Memorand strajnic. Apoi ar urma celelalte bombe de dinamit și alte materii explozibile contra monarchiei și a Ungariei.

Conform comandei, toate foile guvernamentale cât și opoziționale, ca acestea din urmă, bine înțeles pe plată bună, au publicat rînd pe rînd, începînd de Mercuri, 24 August, — adecă tocmai în ziua când se țineau la Budapesta conferențele ministrilor unguri și austriaci — atât raportul însuși despre descoperire, cât și comentarii, fie în articli de fond, fie la același loc unde raportul. „P. Napló“, spre pildă, scrie prim articol despre conjurația numai Sâmbetă.

Dintre toate ni-se pare cel mai caracteristic chiar articolul prim apărut în guvernamentalul „Pesti Hirlep“ încă tocmai Mercuri, 24 August, Eată cum sună:

„Intocmai ca și un fakir în a sa stupiditate așa este întregă presa maghiară de confundată în gânduri pentru a afla: cum s'ar putea și cum nu s'ar putea încheia pactul economic cu Austria. Și eacă, pactul totuși se va face: asta o știe și o simte ori-și-cine în adîncul sufletului său.

„Ei bine, acțiunea naționalităților nu face așa! Câtă vreme noi stăm confundăți în certuri sterpe, în combinațiuni fără rost și la palavre, presa panslavistă, împreună cu cea română naționalistă duc o campanie întinsă, pentru a împinge și Ungaria în politica federalistă. În toate părțile vedem semne ale unui atac general asupra puternicei idei a statului unitar național-maghiar; și este timpul suprem de a a desfășura șirurile noastre de front față cu atacurile naționaliste. Acesta este astăzi interesul politicii serioase maghiare, ear' nu a asculta ca niște copii la ușile din locuințele oamenilor de stat.

„Căci acțiunea naționalităților merge cu pași repezi. Din hotărîrile congresului panslavist ținut de curînd la Praga fie-care dușman lăuntric și din afară al Ungariei a înțeles, că pășunile federaliste n'au vreme de a perde. Germanismul în Austria e slăbit, ear' în chestiunile dualismului ni-a atras ceartă proastă în spate. A sosit timpul pentru a se năpusti asupra Ungariei toți aceia, cari voesc să sfărțice monarchia în

bucăți. Ungaria încă resistă cu politica sa puternică și unitară; ea mai ține încă în frâu disoluțiunea federalistică; mai crede încă ferm, că prin politica sa unitară cea de neînfrânt va fi în stare a paraliza descompunerea statului austriac în bucăți; dar' dușmanii ei sunt convinși, că acuma se pot câștiga toți dușmanii din afară și din lăuntru ai Maghiarilor în folosul federalismului. Ei cred, că izbândește Slavilor din Austria, ear' mai ales cele ale Cehilor, vor ademeni și naționalitățile din Ungaria în lupta fățișă; ei cred, că ura cea neînțeleasă a Nemților austriaci contra Maghiarilor le vine la socoteală; ba ei cred și aceea nebulie, că politica dinastiei poate să se întoarcă contra națiunii maghiare. Acum ori nici odată! — cată lozinca. Dar' Ungaria unisono și, ceea-ce este lucru de căpetenie, de timpuriu trebuie să ture răspunsul în urechile lor: ca nici odată!

„E clar ca soarele, că o acțiune generală se desfășură în lumea panslavă, mai ales de când cu congresul din Praga.... Speranțele panslaviste par'că din nou ar vroi să se nască într-o dărâmare a monarhiei și a Ungariei.

„Dar' ceea-ce este mai bătoriu la ochi este, că în atacul acesta voesc să trasească nu numai pe România de la noi, dar' și România însăși. Călătoria regelui Carol la Petersburg o consideră ca o trăsătură puternică contra monarhiei austro-ungare și cu voce tare provoacă întregă românimea a intra în hora federalismului cu Slavii.

„Când din România auzim voci, că naționalitățile din Ungaria trebuie sprijinite în opera de distrugere a integrității țării și în combaterea dualismului.

Aceasta este singurul lucru pe care nu-l înțelegem. Politica, pe care o întemeiaseră în România Brătianu și conservatorii în contrast diametral opus față cu iredenta cea sveturată, și care în tot'ăuna a fost politica oficioasă conducătoare a regatului român, a stat departe de asemenea nebunii. Bărbații de stat frunzași ai României, în tot'd'una au fost corecți și prevăzători față cu greșelile enorme ale naționaliștilor, că tinerul stat nici un fel de interes nu are în acțiunea panslavă, ba chiar din aceasta pot să se nască pentru densul pericole fatale. Politica României, deși precaută și mult chibzuită, totuși ea s'a rezimat pe Austro-Ungaria și prin aceasta pe alianța Europei centrale.

Vitorul României o și pretinde aceasta necondiționat, presupunând că România voeste să rămână un stat național și că nu voeste într'un moment nechibzuit să și arunce cele mai cardinale interese vitale ale panslavismului cutropitor. Și dacă totuși auzim din România un astfel de cuvânt, că naționalitățile din Ungaria trebuiesc spriginite în tendințele lor pentru descompunerea integrității statului și în ruina sau nimicirea dualismului — căci tocmai aceasta este esența acțiunii — atunci nouă mai că ne vine a crede, că în România a și sosit deja acest ușoratic moment politic și Slavilor din monarhia austro-ungară, precum și iredentismului ușoratic din Ungaria, i-a succes, ca să trasească pe bărbații de stat serioși ai României în aventura nebună federalistică. Și e întrebare, nu cum-va oare regele Carol tocmai în această cauză a umblat pe la Petersburg, ca să-și câștige un fel de orientare în această mai nouă politică rusească?

„Să concretizăm lucrurile acestea. Succesele Slavilor austriaci au încurajat naționalitățile slave ale Ungariei pentru această speranță temerară, că ei pot să fringă hegemonia maghiară în Ungaria și cu această dualismul, și că unitatea puterii Austro-Ungariei pot să o dărîme în interesul Slavilor. Răzimați pe credința, că acum dinastia și în Ungaria este aplicată pentru spriginirea intereselor federaliste, ei pe toată linia pornesc o acțiune și pe baza principiului „*quod unius iustum alteri aequum*”, pretind formarea teritoriilor autonome naționaliste prin dărîmarea integrității statului ungar. Speranța lor este prăbușirea dualismului.

Pentru slăbirea stării de mare putere a Austro-Ungariei în România și Bulgaria, ba chiar și în Rusia, ei caută o alianță folositoare. Și dacă acțiunea aceasta nu va fi respinsă de cu bună vreme în mod bător la ochi și factic, atunci în scurt timp și pe teritoriul Ungariei se va porni o luptă neîndurată în interesul federalismului, ear' prin această monarhia va ajunge în nenorocita situație, că nu numai în Austria dar' și pe teritoriul Ungariei va trebui să ne luptăm în contra disoluțiunii interne. Ceea-ce în mare parte și cu precipitare va mistui puterea și vaza monarhiei.

„Politica maghiară așadar' are să stee la locul seu. Crisa, în care ar împinge întârzierea acestor nișuște interne nu numai Ungaria, ci și dualismul, — și întreagă autoritatea de mare putere a monarhiei este atât de clară, că aci fără întârziere avem trebuință de fapte reale; de astfel de fapte cari în lăuntru ca și în afară să dovedească cu siguranță scutită de ori-ce nedumeriri, că în Ungaria ori-ce încercări, contra caracterului național al statului maghiar din capul locului sunt zadarnice. Și încercările federalistice, dacă trebuință cere, în ori-ce cas vor fi nimicite chiar și cu mijloace brutale.

Nu știm cât de mult prețuește guvernul maghiar aceste aparițiuni afară din cale de îngrijitoare și ce fel de mijloace are în mâinile sale pentru grabnica și deservita înăbușire a acelora. Din parte-ne noi ținem de o urgență arzătoare validitatea punctului de razim al politicii maghiare. Față cu acele jertfe, pe care precum totdeauna astfel și acum, țara este gata a le aduce pentru conservarea integrității dualismului, având în vedere faptul, că față cu luptele federalistice și cu slăbirea Austriei, politica unitară maghiară este azi ultimul și unicul tomiu tare al întregului complex de interese monarhice: cu tot dreptul putem să așteptăm, că guvernul maghiar are voința și e în stare, ca cu toată greutatea puterii de stat să pășască în contra tendințelor federalistice ivite pe pământul Ungariei. Și dacă pentru alungarea acestei ispite mijloacele politice obișnuite n'ar ajunge, va ave, el (guvernul) destulă impunitivitate și modalitatea, ca cu mătura de oțel să svetură de pe teritoriul țării tot ce ar tinde la dărîmarea existenței și constituționalei ordine de stat.

Am reproduș acest articol d'a întregul, nu pentru a-i atribui ori-cât de mică importanță, dat fiind seopul căruia slujește, ci fiind-că conține multe lucruri, pe care tocmai ar trebui să-l servășcă naționalitățile.

DIN ROMANIA

Trupa teatrală din Turnu-Măgurele a dat în seara de 29 Iulie istorica piesă „*Horia, Cloșca și Crișan*”. Această piesă istorică națională în 5 acte, de George Cosbuc, a avut un bun succes. Pe lângă elita turneană întreagă colonia de români transilvăneni au luat parte la reprezentațiune.

Cetățenii din Câmpulung au ridicat, în incinta vechiului și istoricului lor oraș, un monument frumos pentru Rafta Negru, monument turnat în bronz de artistul Mirea.

Serbarea desvîlirii monumentului se va face cu mare solemnitate la 15 August.

M. Sa Regele Carol va fi reprezentat prin dl loc-colonel Grațoschi; ear' guvernul prin d-nii Ferechide, Berendeiu și Spiru Haret.

Dl Gr. Tocilescu, reprezentând Universitatea din Capitală, va ține o conferință istorică despre Radu Negru.

Pregătirile pentru decorația orașului sunt foarte mari.

Din sorginte oficială turcească se anunță

că împăratul Wilhelm II al Germaniei va rămâne mai puțin timp, decât cel prevăzut în programul provisor, la Constantinopol, de oare-ce vizita, care o va face în acest interval regelui Carol la București, va dura mai multe zile.

Dl V. A. Urechă a primit să facă parte din a doua comisiune pentru expozițiunea din Paris, în calitate de vice-președinte.

Monumentul lui Tudor Vladimirescu, merit a eternisa mărețul act național din 1821, când brațul vitejese al lui Tudor Vladimirescu și al pandurilor se scapă țeara românească de urgia grecească, e aproape gata și se fac mari pregătiri la Tîrgu Jiu, unde se va ridica.

Pentru solemnitatea inaugurării a fost făurită o prea frumoasă medalie comemorativă. Medalia aceasta poartă în relief pe una din fețele ei înfățișarea monumentului, cu inscripția: *Domnului Tudor, Martirului independenței Române, 1821*; ear' pe cealaltă față poartă efigia M. S. Regelui României cu inscripția: *Carol I. Regele României Independente, 1877*.

Politica în Balcani.

Obrenovicii.

„*Magyarország*” dela 20 August are următoarea corespondență din Belgrad:

„Scupștina e închisă. Regele Alexandru a plecat în străinătate (la Karlsbad, „R. Tr. Pr.”); ear' guvernul s'a întors în capitală (adecă din orașul Niș, unde era Scupștina adunată. „R. Tr. P.”) O liniște completă pare a domni în țeara întreagă.

Dar' în fapt nu e așa; în fapt lucrurile se pregătesc la izbucnirea furtunii primejioase, care — precum mulți nădejduesc — va mătura dinastia Obrenovicilor. Poporul nemulțumit, fierbe în ascuns, mormăie, numai că regimul absolutistic de timpuriu năbusește turburări ce îci-colea izbucnesc. Decât, istoria poporului sârbesc e mărturie, că un astfel de regim volnic, absolutistic întotdeauna s'a rupt de voința tare a poporului, maturând de regulă pe domnitori de pe tronurile lor.

Pe viteazul *Kara-George*, care la începutul secolului a scăpat țeara de Turci, l-au decapitat (după ce devenise prea abso-lutistic și se ticăloșise); pe fiul seu, *Alexandru Karađorđević*, l-au isgonit cu rușine din țeară. Pe întemeietorul dinastiei Obrenovicilor, omul poporului, principele *Miloș*, care și el stăpânea țeara în mod absolutistic, l-au silit să abziec; ear' pe fiul seu, *Mihailo*, l-au omorât în grădina „*Topcider*”.

Sârbii nu aleg de loc uneltele, când e în joc soarta țării, existența lor proprie. Pe eroi naționali și pe domnitori nu-i priveșe de altceva de cât ea tot pe oameni de interese, ca i ajungând la vârful puterii, asupresc acelaș popor, din inul căruia s'au ridicat.

Poporul sârbesc s'a săturat de domnia dinastiei Obrenovicilor și tinde a scăpa cu ori-ce preț de ea. Că Sârbia niciodată încă, nici chiar sub jugul turcesc nu se afla în niște stări politice, financiare și morale atât de destrăbălate, ca acum sub domnia lui Milan Obrenovicilor, respective a regelui Milan. Actualul regim nu e altceva decât un șir de escrocherii, tâlhării, trădări, pe care *Milan* își dă silința a' acoperi într-o cătva cu vâlc constituționalismului aparent.

Întreaga Scupștina a jucat un rol caraghios. După-ce se retrase de la lupta politică ori-ce factor serios inteligent din țeară, Scupștina a fost adunată numai și numai din niște țărani fără răspundere, nepriecători, prin care Milan a făcut să fie primite, după placul lui, tot felul de proiecte de legi. Pe banca națională din țeară a silit-o să scoată bancnote mai multe decât acoperire fondul de aur și argint, cu scop de a da statului un imprumut de 10 milioane franci, de care Milan încă dispune după bunul plac al seu, negenat de nimeni. Scupștinei a prezentat budget fals: față cu 68 milioane de franci la cheltueli arată un venit de 70 milioane, pe când în realitate veniturile nu fac decât 58 milioane, astfel că deficitul e de 10 milioane.

Bunul plac al lui Milan, pe lângă actualul guvern stângaciu, merge până acolo, că jefuește nu numai cassa armatei, dar' și vistieria statului, ear' banii scoși din

ea îi trimite la Paris pentru a-și șterge datoriile lui murdare ce le are acolo, fiindcă nici trăiește pe cheltueala fiului seu la Curte. Aceste lucruri sunt aici cunoscutle fiecărui om; numai că nimeni nu vorbește în public despre ele; căci fiecare prețuește mai mult libertatea de cât temnița.

Oameni politici de valoare, cum sunt *Ristić, Ribarađ, Avakumović, Pasici*, etc. au plecat în străinătate dinaintea furtunii ce se apropie, pentru ca să nu poată fi trasi la răspundere conducătorii dacă unii membri din partid s'ar deda la fapte neprecugetate.

La început așa a fost vorba, că Milan va petrece pe fiul seu în străinătate, dar' în preajurările schimbate l' au făcut să ră-mână acasă, în Sârbia, căci Milan are în mâinile sale *dovezi pipăibile*, că din străinătate nici Milan și nici Alexandru n'ar i fost lăsați să se reîntoarcă în Sârbia.

Pe baza dovezilor arătate de Milan guvernul sârbesc a dat opreliște, ca emigranții muntenegri să nu mai fie lăsați a trece în Sârbia, căci agenții muntenegri cutreieră toată țara agitănd pretutindeni în contra dinastiei Obrenovicilor, și recomandând Sârbilor de rege nou pe fiul al doilea al principelui muntenegrean, *Mirko*. Și într'adevăr, astăzi el este candidatul poporului sârb, căci zilele dinastiei Obrenovicilor sunt numărate.

Poporul sârbesc nu mai vroeste să sufere umilirea și disprețul, de care e părtaș acum în primul rând din partea Rusiei, apoi din partea popoarelor înrudite cu el. Odiuioasă acestuia îi atribuiu Sârbiei rolul de conducător, ear' astăzi ea este una din cele de pe urmă. La toate acestea e de vină Milan, și cu toate să se preschimbe, expulsarea Obrenovicilor este dorința forbită a fiecărui Sârb.

Nu mai este adevărat nici aceea, că armata ține cu Milan, căci de când el a devenit comandantul suprep al armatei, Milan este cel mai mare despot. Scupștinei actuală a impus o astfel de lege, care face numirea ofițerilor dependente de Milan. Cu această lege a răsculat contra sa pe ofițerii întregii armate, astfel că mulți și cer deși pensionarea, ear' unii protestează pe față, în foi, în contra unei atări confiscări a drepturilor regale.

Pe scurt: astăzi în toată Sârbia se dă pe față mișcarea, a cărei lozinca este: „*Jos cu Obrenovicii!*”

Rătăcire sau altceva?

O foaiă românească scrie în nrul. ei de la 27 e. că: „*În liga aceasta* (a statelor balcanice) au intrat până acum Bulgaria, Muntenegru și Sârbia. Cel puțin aceasta apară din țlanta presei lor.”

În cât privește Sârbia, această părere, concluderii, ori chiar afirmare a confrății, este absolutmente greșită; tocmai contrariu e adevărat, precum nu numai este în fapt, dar' precum o seriu în fiecare zi toate zările din toate statele și națiunile, fie pretene fie dușmane, ori neutrale față cu Sârbia. Adevărul este, că tocmai Sârbia, adecă cercurile ei hotărîtoare, Milan și fiul seu regele Alexandru, lucrează cu toate forțele d'a curmezișul „*Ligei balcanice*” și tocmai d'aceia raporturile Bulgariei și Muntenegrului cu Sârbia sunt cât se poate reci.

Am fi foarte recunoscători foaiiei respective, dacă ni ar arăta aceea „*presă*”, sau măcar un singur ziar, fie sârb fie nesârb, din ținuta” căruia și-a format părerea, conclusia ori afirmarea, că „*și Sârbia*” a intrat în liga balcanică.

Colonelul David Baron Ursu de Marjina

DE
Franz Rieger,

cesaro și regose colonel.

(Urmare.)

Încă Sandri căpitanul fregatei n'a putut să eșecute problema sa de a strica cabelele telegrafice între Lissa și Lesina des de din-neată, ci abia după amezii.

Divisia chiraselor Ribotti, care era destinată să atace portul St. Giorgio din spre-ost al insulei, în loc de nord, ca să ajungă cu divisia comandantului suprem la țara ei destinat. Când divisia și îndată după a grupa lui Albini treceau pe lângă vîrfurile nord-vestice al Insulei, la Comisa s'a lăntat între baterii și corăbiile italiene o luptă

ce curând a intrat și grupa lui Vacca. El a sosit pe „Principe di Carignano” și pe „Sistofidardo”, la atac contra bateriei Magnaremi, pe „Ancona” contra bateriei de pe dealul Perlici. Când către 11 1/2 oare corăbiile au ajuns la distanța pușcătorei bateriei, acestea au deschis focul, corăbiile îl deserveau viu, dar focul lor era fără efect pe lângă toate că delatură rutele și apoi ale rapertelor, pentru-ca proiectilele să le dea cea mai mare elevațiune posibilă. Proiectilele austriaciilor cădeau aproape de corăbii, unele și nimereau, dar fără să facă multă stricăciune. Ribotti, care a cele patru chirase luase poziție în Nord-est de bateria Magnaremi, a deschis focul asupra fazei drepte, unde era deposedat la prav. La început bateria răspundea numai cu cele 4 tunuri de calibrul 24 ale acestor faze, dar locotenentul Gogl, comandantul bateriei, voind să și concentreze toată puterea focului contra dușmanului, iute și a dispus întoarcerea tunurilor fazei din stânga, și cu acestea impunea peste speriașii magaziei. Dușmanul foarte surprins prin neașteptata concentrare a focului din baterie, și-a schimbat iute poziția. La momentul acesta corăbiile lui Albini au ajuns înaintea bateriei, luaseră poziție contra fazei din stânga deschizând și ele focul, la care curând a luat parte și divizia de artilerie lui Vacca. Bateria Magnaremi, din timp cuprinsă de toate aceste corăbii, s'a ținut de minune în aceasta luptă război, servind cu neîntreruptă tărie și cu sângeră rece armele ei în grindina de proiectile ale dușmanului și în momentul nu cădea în îngrijirea focului bine ținut. Când se apropia una sau alta corabie din divizia de sinul dela Comisa, și sergentul de artilerie Wyszawel cu cele 2 tunuri ale sale calibrul 6 sistem La Hitte, de pe „Monte Perlici” a intrat voinicește în luptă și patru proiectile bune ținute pe podul corăbiilor.

După sosirea lui Vacca, cărui după dispoziție era încredințat atacul asupra Comisiei, Ribotti și Albini succesive și-au retras din luptă despărțimintele lor și plutiră în adunătură, adică cel dintâi spre S. Giorgio, cel din urmă spre Porto-Manego. Amiralul Persano în același timp cu restul flotei sale s'a dus dealungul litoralului de Nord în direcția asemenea spre S. Giorgio.

Ribotti trecu pe la 11 oare portul dela Munego în linia țării mării (Kielwasserlinie); bateria Nadpostranje deschise grabnic focul. Curând după aceea, cam pe la 11 1/2 oare, se iviră aici corăbiile lui Albini și deschiseră un foc fără rezultat. Bateria răspuns cu 28 pușcături, a ținut 4 bune proiectile și corăbiei cu drapel „Maria Adelaide” prin o pușcătură, trecând ca o șalupă a tunului, i-a cauzat o pierdere de 2 morți și 5 răniți.

Vice-Amiralul Albini iute și retrase corăbiile în afară de distanța pușcătorei și din credința că, în fața bateriei situată la înălțime de 170 metri, pe care nu o poate nimeri, — trebuie să abdică chiar și de orice încercare de debarcare! Era 1 1/2 oare după amiază. În timpul acesta și Vacca în cea de eschisă posibilitatea de a face să anuleze bateria atacată și după aceea să mai forțeze încă întăritura Max; astfel s'a hotărât, fără de a mai pierde timp și munici, ca să plece spre portul Munego întru ajutorul lui Albini. Ajuns acolo a aflat că Albini părăsise din parte și atacul; așa el și-a continuat calea, ca înaintea portului St. Giorgio să se împreune cu comandantul suveran. Din Comisa altcum comunicase amiralului Persano hotărârea sa, dar plecaseră să mai mă aștepte alte ordine.

Persano cu despărțimintele flotei de sub amiralitate sa comandă se apropiase de portul Karober, pentru ca amesurat planului, din partea vestică să atace forturile de la intrarea portului de St. Giorgio.

(Va urma.)

Traducere liberă de Petru . . . . .

NOUTAȚI

Arad, 29 August n. 1898.

O nouă vizită a regelui Carol. Foile din Sofia anunță, că regele României vor întreprinde vizita Principelui Bulgariei la Varna, în Ruzinograd, unde familia princiară bulgară va petrece toamna.

În Rusia și la noi. Până când stăpânirea maghiară și pe puținii funcționari români li șicanează și prigonește, guvernul rusec încredințează inginerului Ursachi, român din Basarabia, actual director de

construcții al liniei ferate transiberiane, postul de director general al căilor ferate rusești din partea asiatică a imperiului rus.

O nimerită caracterizare. „Alkotmány” de la 28 l. c. scrie următoarele în socoteala Jidanilor: Șvindleri, înșelători falsificatori, uzurari, cu un cuvânt mișei egoisti sunt aceia, cari s'au grămădit aicea din Galizia, din Rusia și din toate patru regiunile lumii, ca să sugă puterea de viață a patriei maghiare, ca să stoarcă prin furături miserabile și neostentivoare banul maghiarului, câștigat în cruntă sudoare, pe ce s'armana maghiarime devenită cerșitoare să o facă să umble pe cele drumuri, și împănându-se să arunce crucea de pe coroana maghiară și să pună acolo pe Mogen Dovedul lor, prin ceea ce vor să demonstreze, că pământul acesta nu e mai mult Ungaria, ci Canaanul unor Jidani fără patrie, pe care dacă l'au supt, destul de largă e lumea, ca acești derbedei lipsiți de patrie să-și capete loc și traiu ușor.

Stipendii la școala agricolă. De la direcțiunea școlii centrale de agricultură din București (Herestreu), primim următoarele informațiuni: În ziua de 5/17 Septembrie a. e. se va ține la școala centrală de agricultură din București examen pentru ocuparea a 22 stipendii ale statului român și mai multe locuri de solvenți pentru anul școlar 1898/1899. Condițiunile de admitere la examen sunt:

- Să aibă etatea de cel puțin 16 ani impliniți (dispensă du etate nu se admite.)
  - Să fie terminat cel puțin 4 clase gimnasiale, clasice, reale, sau un alt curs echivalent. Absolvenții a 8 clase gimnasiale și cei cu testimoniu de maturitate se primesc fără examen.
  - Să fie sănătos și de o constituție robustă, care se va constata de medicul școlii.
- Cererea de înscriere se va adresa de-a dreptul direcțiunii școlii centrale de agricultură, București, cel mai târziu până la 4/16 Septembrie. Ea va fi subscrisă de părintele sau tutorul candidatului, când este minor, ori de el însuși când este major, și va fi însoțită de actul de naștere, actul de vacinare și de certificatul studiilor cerute.

Informațiuni mai detaliate să se ceară la direcțiunea școlii.

Un pas înainte. În ședința comitetului Comunității de avere al fostului regiment confinar banatic, ținută la 11 August a. e., s'a prezentat un proiect, care în întregime sa a fost primit. E vorba de întemeierea unei școli industriale, al cărei scop ar fi de a instrua învățării practice și teoretice astfel, ca ei să fie în stare a presta serviciu de lucrători, conducători într-o fabrică, lăcătarie, strugărie, topitoare și tâmplărie. Instrucțiunea practică și teoretică va dura patru ani. Școala se va întemeia în comuna Bârsa, pe lângă fabrica membrului comitetului Comunității Ioan N. Schramm, care posedă și o moară, unde tinerii își vor pute însuși moștenirea superior. În internatul ce se va ridica, se vor primi vre-o 50-60 de învățării. De altminte ni e și sosită vremea, ca să se ducă în îndeplinire ideea începută de către neuitatul general Traian Doda, primul președinte al Comunității de avere al fostului regiment banatic.

Contele de Gubernatis ilustrul apărător al Românilor subjugăți. Vinerea trecută a vizitat prețioasele colecțiuni ale Academiei-Române din București. Dl Hodoș, sub bibliotecar, a făcut onorurile ilustrului oaspe și i-a dat toate explicațiunile. Sâmbătă dimineața dl de Gubernatis a plecat împreună cu dl V. A. Urechiă la Curtea de Argeș, de unde va trece apoi în Bulgaria.

Enigrări cu duimul. Din întreg Bănăutul, al cărui popor de-atâtea ori și-a vărsat sângele pentru țeară, tot mai întristătoare știri ne sosesc. Starea lui bănoasă scade

din ce în ce, plin de amărăciune privește în fața viitorului, căci nu numai că-i lipsește pâinea de toate zilele, dar și țărînelor-i sunt zălogite pentru pretențiunile uzurariilor jidani. — Dacă nu se aruncă în brațele socialismului a toate zdruncinător, își ia băta în mână și și părăsește pământul de naștere, căutânduși fericea în alte țări unde mai lesne e viața. — Din Deliblat au emigrat în Bulgaria 12 familii și alte 72 familii sunt gata de plecare. Tot astfel de țări sosesc și din Bavanașe Gaia, Brestovași, din numeroase alte sate. Și ca amărăciunea să fie deplină, mai vin și judecatoriile în ajutor, ca de pildă a Panciovei, care a văzut și a știut că nemiloșii uzurari au pârît pe bietul popor pentru 12 fl. în loc de 5 fl., ear' cheltueli de proces la 64 fl. au pus 31 fl. 85 cr, pe care tabla din Timișoara le-a scârțiat la 16 fl. 30 cr. astfel păzind, când poporul nu are ce mânca, când executorii nepădesc asupra poporului ca lacustele, teamă nu este, că mâne poimâne nu va mai fi de unde să se înroleze soldații, căci emigrările sporesc din ce în ce.

Antisemitismul în Germania. Deși nu prea se vorbește mult în foi despre antisemitismul în Germania, nici nu se aud demonstrații șgomotoase contra Ovreilor, totuși în societate scârba de Ovrei este mare și se practică regulat. Astfel spre pildă în chiar orașul Frankfurt, unde Jidani sunt atât de puternici prin banul lor, în birturi elegante nu capătă de mâncare ori de beutură și eată cum o fac birtășii d'acolo: când vine Ovreiul, se așează, strigă pe chelner, acesta face închinăciune politicoasă, dar nu-i aduce nimica. ori de câteori Ovreiul ar atrage luarea aminte asupra sa. — Într-o carte nemțescă despre scâlzi („Die Ostsee und Nordsee-Bäder, Griebens Reisebühr, 1898”) stă scris: 1. În Borkum. Israelitilor nu se recomandă cercetarea acestei scalde, căci întregă populația insulei, precum și oaspeții se feresc de Ovrei, întru atât, în cât nu umblă pe la birturi, unde ar crede că s'ar întâlni cu vr'un Jidan. În această scaldă Jidani plătec cel puțin cu 50 la sută mai scump toate lucrurile, căci oaspeții nu doresc a se întâlni cu ei. Scriitorul acestor cărți a pus aceste șire la dorința proprietarilor și a birtășilor scaldei, căci s'a întâmplat că publicul creștin d'acolo când vîzu coborîndu-e în apă o droaie de familie jidană, fie cât de „elegantă”, de bogătană ce ar fi fost, a părăsit la moment locul de scaldă și s'a abținut de a se scaldă până atunci până ce directorul băilor a rugat pe familia ovreiască de ași căuta altă scaldă. — Bag seamă s'au dus d'adrepul la Balatonfürd.

Înmormântarea solemnă a corpului lui Bismarck abia în luna Noemvrie va avea loc cu ocazia inaugurării capelei din Friedrichsruhe.

Un generos ctitor. După spusa foilor din România dl colonel Rosnovanu s'a dus în Rusia, ca să aducă catapeteasma comandată pentru biserică pe care a clădit-o la moșia sa Roznov. Catapeteasma aceasta costă 150.000 lei, ear' biserica a costat cu totul o jumătate de milion. Fapta generosului ctitor e așa de frumoasă, în cât auevoie ar găsi imitatori în vremile aceste de rece materialism.

Nemții din Praga se mută. În urma relațiilor încordate dintre Nemții și Cehii din Praga mai multe firme germane se vor muta din Praga în alte orașe. Chiar și unii directori de ai băncilor vor părăsi Praga. Eată rezultatele luptelor cehice, cu atâta jertfă și osteneală purtate.

Vorbă bună pentru ziaristi. În Praga se țin de câteva zile conferențele congresului catolicilor cehi din țările coroanei cehice (Boemia, Moravia și Silezia). Deputatul dietei morave, „Dr. Stoian”, vorbit despre „munca ziaristică”, pe care a declarat-o ca ocupațiune afară din cale de importanță, dar și peste măsură de obositoare. „Nimeni dintre nezariști nu știe, a zis între altele (reproducem după „Nár. Listy”) câtă sudoare, câte cunoștințe și oboseli costă munca ziaristică. De aceea, zice, este datorința cercurilor respective a purta grijă de redactorii lor, a le usura pe cât numai se poate grijile de existență, pentru-ca să se poată pe deplin consacra chemării lor importante și frumoase. Mai ales ar trebui, ca ziaristi să călătorească mult, să și reinprospeteze

forțele cele mistuite ale trupului și sufletului, precum și să adune noue cunoștințe și experiențe spre a pute astfel menține foaia lor la înălțimea recerînțelor timpului.”

Toate sunt cât se poate de exacte și drepte; dacă le-am spune noi acestea ca ale noastre păreri și convingeri, n'ar fi crezute și cu atât mai puțin luate în considerație. Dacă le spun oameni din altă țară, poate că totuși vor afla oare-care răsuneț și în publicul nostru. Noi nu ne-am speria a ne apuca de a scoate și un ziar ca cele mai de frunte din monarhie, dar' numai în condițiuni amintite de către deputatul ceh.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, gutural, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Julius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Posta redacției.

Nicu. Primit. Mulțumită. Puțină răbdare căci e mare înbulză de material.

ULTIME ȘTIRI

Asociațiunea la Beiuș.

Adunarea generală a „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român”, după informațiunile ce le primim a decurs splendid. Au luat parte Români din toate părțile și încă într'un număr foarte mare. Comitetul Asociațiunii a fost bineventat la sosire în Beiuș de către protopopul Augustin Antal. A mulțumit președintele Micu Moldovan. Vineri seara a fost seara de cunoștință, unde de asemenea a vorbit dl Antal. În ziua sf. Mării, după celebrarea serviciului D-zeesc, pe la oarele unsprezece s'a început prima ședință în pavilionul anume construit pentru scopul acesta, Președintele rostind cuvântul de deschidere arată: că cultura singură e în stare să ne scape de necazurile naționale. După dînsul a vorbit dl Iosif Vulcan, redactorul „Familiei”, stăruind mult asupra puterii de viață a poporului român. A urmat apoi cetirea raportului și discutarea mai multor propuneri. Telegramme au sosit din toate părțile și foarte multe. Metropolitul Miron încă a trimis o telegramă.

În nrul viitor vom da raport detaliat.

Despre această adunare generală corespondentul nostru ne trimite următoarea telegramă pe care am primit-o tocmai când se punem foaia sub tipariu:

„Adunarea „Asociațiunii a fost ținută între baionetele lui Beliczay. A fost cercetată de un imens public. Inteligență foarte multă și preste o milie de țărani. Ședința s'a încheiat eri cu un strălucit succes. Vechiul comitet a fost reales. Atât banchetul cât și concertul și balul au fost imposante. Beiușenii s'au purtat brav.”

In Balcani.

Din Belgrad vine știrea, că pe ziua de 1 Septembrie sunt convocați la arme toți rezerviștii în vîrstă până la 30 ani.

Organul generalisimului armatei sârbești, fostul rege Milan, „Male Novine” scrie:

„Raporturile între Sârbia și celelalte state balcanice sunt critice. Dar' Serbia nu trebuie să se teamă, pentru-că poate spera ajutorul unui mare stat învecinat.”

(Și „Tribuna” din Sibiu afirmă, că și Sârbia a intrat în Liga balcanică.)

Editor: Aurel Popovici-Barciana.

Redactor responsabil Ioan Bussu Șiriana.

Bibliografie.

„Gramatica Română“ pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea I. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.“

„Manual complet de Agricultură rațională.“ de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de agricultură de la Ferăstrău și la Seminarul Nifon Mitropolitul, pentru usul școalelor speciale secundare și superioare de agricultură, Seminarilor, școale normale, studii particulare și de consultat pentru agricultorii practici.

Cartea a fost aprobată de Ministeriul Agriculturii, Comerțului, Industriei și Domeniilor, și subvenționată de Asociațiunea transilvană pentru literatură română și cultura poporului român din Sibiu, de Reuniunea agricolă a comitatului Făgăraș, și numeroase alte societăți științifice și economice.

Lucrarea cuprinde 4 părți:

Partea I. *Agrologia* sau agricultura generală — 33 coale de tipariu având 217 figuri intercalate în text. Costă 5 coroane sau 7 lei.

Partea II. *Fitotechnia* sau cultura specială a plantelor, împreună cu Fânatele și pășunile — 38 coale de tipariu cu 202 figuri în text, costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a III. *Zootechnia* sau cultura vitelor, împreună cu nutrițiunea vitelor, industria lăptăriilor și cunoașterea lănei, peste 30 coale de tipariu, cu vreo 200 figuri în text, diferite rase și specii de vite domestice copiate după natură, (Se află sub tipariu și va apărea până la finele anului) costă 10 lei sau 8 coroane.

Partea a IV. *Economia rurală* (va apărea mai târziu).

Cartea este în 4 volume mari deosebite, formând însă un singur tot și cuprinzând tot ceea ce privește agricultura, atât din punct de vedere științific, cât și practic, este scrisă într'un limbaj ușor, popular, u terminii culeși din însuși graiul poporu-

lui agricultor. Ea se deosebește în mod esențial de produsele literare similare, apărute până acum în limba română, prin varietatea și cuprinsul ei, căci este cea dintâi carte de specialitate care ia concurența cu cele mai bune lucrări germane și franceze. Toate societățile literare naționale și Revistele de specialitate au recunoscut unanim valoarea ei.

Ea umple un mare gol în literatura română de specialitate și n'ar trebui să lipsească de pe masa nici unui agricultor practic, mare și mic, cum nici din Biblioteca școlară și ale Reuniunilor culturale și economice. Prețul, față cu sacrificiile făcute de autor în adunarea materialului și munca depusă, este moderat.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră“ de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numerale apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări“, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad“, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză“. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese“. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate“, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!“ comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor“. Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice“. Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene“, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand

„Istoria universală“ pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. *Evul nou*. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Abecedar ilustrat“ compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățării: Iosif Moldovan, Nic Stefu, Iuliu Grosorocum, Nic. Boscaiu și Petru Vancea. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop“.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857.

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

A apărut: Manual de agricultură Rațională. Fitotechnia sau cultura specială a plantelor, pentru usul școalelor secundare speciale și superioare de agricultură, învățământul particular și de consultat pentru agricultorii practici, de Dr. George Maior, profesor de agricultură la școala centrală de agricultură de la Ferăstrău și la seminarul Nifon Mitropolitul.

O carte foarte instructivă pentru orice agricultor, cu 202 figuri intercalate în text.

O recomandăm economilor noștri ca pe de mare folos. Editura proprie a autorului.

A apărut!!

și se află de vânzare la administr. „Tribuna Poporului“.

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf Ihering traducere de Teodor V. Păcățian cu prețul de 1 fl. exemplarul plus porto postal.

Administrația

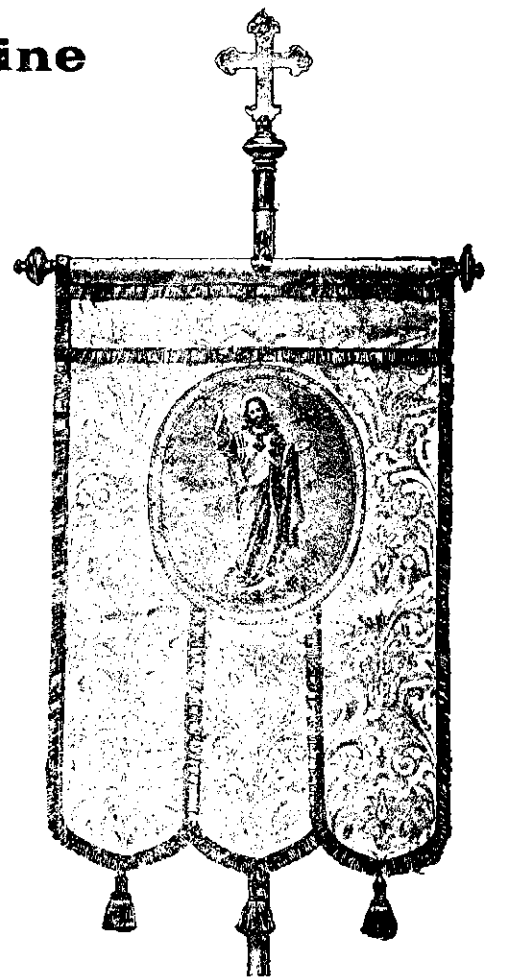
„TRIBUNA POPORULUI“

STRICT DUPA RITUL GRECESC

Se pot procura mai bune și mai ieftine

Felon, odăjdii pentru diaconi, Stihare, Prapore bisericești, steaguri pentru renumiți, Sfântul aer (Plastanița), Disc Potir, Steluțe, Chivot Artoclasia (cutie pentru agneț) Dicheriu, Triheriu, Cădelniță, Icoane pentru iconostas etc. etc.

Prețuri cuponate (cataloge) bogat ilustrate se trimit la cerere gratis și franco

ERNEST KRICKL & SCHWEIGER

VIENA I. KOHLMARKT 2.

187 5 - 26